

บรรณานุกรม

หนังสือ

เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา. การบัญชีต้นทุน. กรุงเทพมหานคร: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๔.

สังเวียน อินทรวิชัย. การบัญชีต้นทุน. กรุงเทพมหานคร: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๑๕.

วิเชียร ปิ่นกุลบุตร. การต่อเรือเหล็กเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: กองแผนที่ กรมอุทกศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ ๒, ๒๕๒๑.

_____ การออกแบบเรือ. กรุงเทพมหานคร: เฉลิมชัยการพิมพ์, พิมพ์ครั้งที่ ๒, ๒๕๒๒.

พิชิต เสี่ยมพิพัฒน์. ไฟเบอร์กลาส. กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, พิมพ์ครั้งที่ ๒, ๒๕๒๑.

เอกสารอื่น

กลาโหม, กระทรวง. วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร. "รายงานผลการศึกษาวิจัย เรื่องอุตสาหกรรมต่อเรือเป็นปัจจัยส่งเสริมความมั่นคงและมั่นคงของชาติ." ๒๕๐๔.

อุทการเรือ, กรม. "รายงานการประชุมทางวิชาการ เรื่องการสร้างเรือเฟอโรซีเมนต์." ๒๕๑๗.

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๒.

เศรษฐกิจอุตสาหกรรม, กอง. ศูนย์สนเทศอุตสาหกรรม. "ทำเนียบโรงงานอุตสาหกรรม ๒๕๒๑." กรุงเทพมหานคร, ๒๕๒๑.

หนังสือรวมโรงงาน ๒๕๑๔

รายชื่อสมาชิกสมาคมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต่อเรือและซ่อมเรือ ปี ๒๕๒๑ (อัครสำเนา).

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, สำนักงาน. กองเผยแพร่และบริการ. "รายชื่อกิจการต่อเรือ
ที่ได้รับการส่งเสริม." (อัครสำเนา).

อากรณ์ นารถติลก, รวบรวม. "ประมวลรัชฎาฎการ." กรุงเทพมหานคร: อักษรสาสน์, ๒๕๑๘.

สัมภาษณ์

กมล สนธิเกษตริน. เลขานุการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี. สัมภาษณ์,
๑๕ ตุลาคม ๒๕๒๒.

สมบูรณ์ โสมาภา. เจ้าหน้าที่โครงการแม่โขง. สัมภาษณ์, ๔ มีนาคม ๒๕๒๕.

BOOKS

Horngren, Charles T. Cost Accounting : A Management Emphasis.
Englewood Cliffs: N.J. Prentice-Hall, Inc., 1965.

ภาคผนวก ข .

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการพาณิชย์นาวี พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวี พ.ศ. ๒๕๒๑"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๔ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"การพาณิชย์นาวี" หมายความว่า การขนส่งทางทะเล การประกันภัยทางทะเล การเดินเรือ กิจการอู่เรือและกิจการท่าเรือ และหมายความรวมถึงกิจการอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องโดยตรงหรือเป็นส่วนประกอบกับกิจการดังกล่าวตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"การขนส่งทางทะเล" หมายความว่า การขนส่งของโดยเรือจากประเทศไทยไปยังต่างประเทศ หรือจากต่างประเทศมายังประเทศไทย หรือจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งนอกราชอาณาจักร

"เรือ" หมายความว่า เรือเดินทะเลที่ใช้ในการขนส่งทางทะเล

"เรือไทย" หมายความว่า เรือไทยตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยที่ใช้ในการขนส่งทางทะเล

"ผู้ประกอบการขนส่งทางทะเล" หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจการขนส่งทางทะเล ซึ่งอยู่ในประเทศไทยและรับทำการขนส่งทางทะเล และหมายความรวมถึงสาขาและตัวแทนของผู้ประกอบธุรกิจการขนส่งทางทะเล ซึ่งมีสำนักงานใหญ่ในต่างประเทศและประกอบการขนส่งทางทะเลในประเทศไทย รวมทั้งผู้กระทำการ เป็นนายหน้า เตริมหาของในประเทศไทย เพื่อการขนส่งทางทะเล

"ผู้ส่งของ" หมายความว่า เจ้าของของหรือตัวแทนซึ่งส่งของไปยังหรือส่งหรือนำของมาจากต่างประเทศโดยทางทะเล

"ของ" หมายความว่า สินค้า สิ่งของ หรือสัตว์มีชีวิต

"ท่าเรือ" หมายความว่า สถานที่สำหรับให้บริการแก่เรือในการจอดเทียบบรรทุกหรือขนถ่ายของ

"กิจการท่าเรือ" หมายความว่า ธุรกิจเกี่ยวกับท่าเรือ และหมายความรวมถึงธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องโดยตรงหรือเป็นส่วนประกอบกับท่าเรือตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"กิจการอู่เรือ" หมายความว่า ธุรกิจต่อ ซ่อม หรือซ่อมบำรุงเรือ หรือให้บริการติดตั้งหรือซ่อมเครื่องเรือหรืออุปกรณ์การเดินเรือของเรือ

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี" ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นประธาน ปลัดกระทรวงคมนาคมและปลัดกระทรวงพาณิชย์ เป็นรองประธาน ปลัดกระทรวงการคลังหรือผู้แทน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศหรือผู้แทน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมหรือผู้แทน ผู้บัญชาการทหารเรือหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือผู้แทน เลขาธิการคณะ

กรรมการส่งเสริมการลงทุนหรือผู้แทน อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศหรือผู้แทน อธิบดีกรมการปกครองหรือผู้แทน อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้แทน และประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกินสี่คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีสัญชาติไทยและมีความรู้หรือความชัดเจนในการพาณิชย์นาวี การเศรษฐกิจ การขนส่ง กฎหมายการต่างประเทศ การเกษตร หรือการอุตสาหกรรม

ให้เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์นาวีเป็นกรรมการและเลขานุการ มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งตามวาระคราวละสองปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้

มาตรา ๗ ผู้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ห้ามมิให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

- (๑) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๒) ได้รับความผิดโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด

ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นข้าราชการการเมือง
- (๕) เป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสองอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการที่

คนแทน

มาตรา ๔ ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการซึ่งได้รับมอบหมายจากประธาน เป็น ประธานในที่ประชุม ถ้าประธานและรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุมแทน

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำปรึกษาต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการพาณิชย์นาวีตามที่คณะรัฐมนตรีให้พิจารณา
- (๒) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการพัฒนา การส่งเสริมการควบคุมการคุ้มครอง และการประสานงานการพาณิชย์นาวี โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เสนอความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการ
 - (ก) ในการเสริมสร้าง เรือไทยให้มีจำนวนและความสามารถในการดำเนินการขนส่งทางทะเลสูงขึ้น
 - (ข) เพื่อจัดให้มีและหรือส่งเสริมสถานฝึกอบรม เจ้าหน้าที่และคนประจำเรือ ตลอดจนผู้ประกอบการพาณิชย์นาวีให้เพียงพอกับความต้องการของประเทศและให้เข้ามาตรฐานสากล
 - (ค) ในการส่งเสริมและควบคุม เกี่ยวกับการขนส่งทางทะเล การประกันภัยทางทะเล การเดินเรือ กิจการอู่เรือ และกิจการท่าเรือรวมทั้งการสื่อสารและเครื่องช่วย ในการเดินเรือ และ
 - (ง) เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองผู้ประกอบการขนส่งทางทะเลซึ่งสามารถถือกรรมสิทธิ์เรือไทยได้ และผู้ส่งของซึ่งอยู่ในประเทศไทย
- (๓) จัดทำข้อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีโดยหารือกับส่วนราชการของราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือ

รัฐวิสาหกิจ เกี่ยวกับการจัดตั้ง ยุบรวม แยก และเลิกทำ เรือและกิจการทำ เรือตลอดจนโครงสร้าง และแผนงานในการขยายงาน การลงทุน การวางแผนพัฒนาทำ เรือและกิจการทำ เรือของส่วน ราชการของราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น องค์กรของรัฐหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ

(๔) เสนอความเห็นหรือให้คำแนะนำต่อคณะรัฐมนตรีในการออกกฎหมาย เพื่อการพัฒนา การส่งเสริม การควบคุม การคุ้มครอง และการประสานงานการพาณิชย์นาวี

(๕) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามความตกลง ระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการพาณิชย์นาวี

(๖) เสนอความเห็นหรือให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ประกาศและ คำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้ผู้ได้รับสิทธิและประโยชน์ให้ เป็นไปตามพระราช บัญญัตินี้

(๘) ประสานโครงการและแผนงาน เกี่ยวกับการพาณิชย์นาวีและการควบคุมการ เดิน เรือ ระหว่างส่วนราชการของราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริการ ส่วนท้องถิ่น องค์กรของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจและเอกชน

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้ เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

คณะกรรมการอาจมอบหมายหน้าที่ตาม (๘) และ (๙) ให้สำนักงานปฏิบัติแทนได้ มาตรา ๑๒ คณะกรรมการอาจตั้งบุคคลใดเป็นคณะกรรมการ เฉพาะเรื่องหรือคณะ อนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการจะมอบหมายก็ได้

ให้นำมาตรา ๔ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการ เฉพาะ เรื่องและคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการหรือสำนักงาน มีอำนาจ เรียกเป็นหนังสือให้บุคคลใดมา ให้ ข้อเท็จจริง หรือให้ส่ง เอกสารใดอัน เกี่ยวกับกิจการพาณิชย์นาวีได้

มาตรา ๑๔ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวีขึ้นในกระทรวง คมนาคม มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงาน เกี่ยวกับการพาณิชย์นาวี

(๒) ศึกษาและวิเคราะห์โครงการ แผนงาน หรือมาตรการ เกี่ยวกับการพาณิชย์นาวี เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๓) ศึกษาและวิจัย และประสานงานในทางวิชาการ เกี่ยวกับการขนส่งทางทะเล การประกันภัยทางทะเล การเดินเรือ การสื่อสาร และเครื่องช่วยในการเดินเรือ กิจการอู่เรือ และกิจการท่าเรือ และรวบรวมข้อมูลในทางวิชาการ เพื่อเผยแพร่ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูล ดังกล่าวกับสถาบันทางวิชาการอื่น

(๔) ปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๕) ปฏิบัติการอื่นใด เพื่อให้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติการตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้ เป็นหน้าที่ของสำนักงาน

มาตรา ๑๔ ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวีคนหนึ่ง มีหน้าที่บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงาน และจะให้มีรอง เลขาธิการ เป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

มาตรา ๑๖ ในการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี รัฐบาลอาจกำหนดมาตรการและหรือให้สิทธิ และประโยชน์ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้การขนส่งของทางทะเล ระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศแต่ละ ประเทศต้องใช้บริการขนส่งโดย เรือไทยไม่น้อยกว่าอัตราส่วนของปริมาณของและของค่าระวาง ที่มีการขนส่งระหว่างกันตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(๒) ให้ผู้ถือหุ้นของนิติบุคคลที่ประกอบการขนส่งทางทะเลและที่ถือกรรมสิทธิ์เรือไทย หรือที่ประกอบกิจการอู่เรือ ตามที่กำหนด ได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผล ที่ได้รับจากนิติบุคคลดังกล่าว โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

(๓) ให้ผู้ส่งของซึ่งส่งของที่เป็นผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์จากประเทศไทย ออกไปยัง ต่างประเทศโดยเรือไทย หรือส่งหรือนำของจากต่างประเทศเข้ามายังประเทศไทยโดยเรือไทย มีสิทธิหักเงินจำนวนไม่เกินร้อยละห้าสิบของค่าระวางและหรือเงินอย่างอื่นที่ได้เสียไป ตามปกติ ในการขนส่งของดังกล่าว ออกจากเงินได้สุทธิหรือกำไรสุทธิ แล้วแต่กรณี โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

พระราชกฤษฎีกาตาม (๑) (๒) และ (๓) จะกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข เกี่ยวกับการใช้มาตรการและการให้สิทธิและประโยชน์ดังกล่าวไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๗ รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงในเรื่องดังต่อไปนี้ทั้งหมดหรือบาง เรื่องได้ คือ

(๑) กำหนดของที่ทางราชการ องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยทางเรือในเส้นทางที่มีเรือไทยเดินอยู่ และสามารถให้บริการรับขนได้ ต้องบรรทุกโดยเรือไทย

(๒) กำหนดของที่ผู้ส่งของส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศโดยใช้เงินกู้จากแหล่ง เงินกู้ของทางราชการ องค์การของรัฐ หรือบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยภายใต้ บังคับของเงื่อนไขแห่งการกู้เงินนั้น หรือของที่บุคคลซึ่ง เป็นคู่สัญญากับทางราชการ องค์การของ รัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อปฏิบัติตามสัญญา ดังกล่าวโดยทางเรือในเส้นทางที่มีเรือไทยเดินอยู่และสามารถให้บริการรับขนได้ ต้องบรรทุก โดยเรือไทย

(๓) กำหนดของตามชนิดและประเภทที่กำหนดที่ผู้ส่งของจะส่งออกไปยังต่างประเทศ หรือส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศโดยทางเรือใน เส้นทางที่มีเรือไทยเดินอยู่และสามารถให้ บริการรับขนได้ในระยะเวลาใดๆ ที่กำหนด ต้องบรรทุกโดยเรือไทยในปริมาณไม่น้อยกว่าอัตรา ส่วนที่กำหนด

มาตรา ๑๘ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๗ ให้รัฐ-มนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขใดๆ ที่จำเป็น เกี่ยวกับการบรรทุกของ ตามที่กำหนดโดยเรือไทย

(๒) กำหนดมาตรการ เกี่ยวกับการให้ผู้ส่งของแจ้งการส่งออกไปยังต่างประเทศ หรือส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ ซึ่งของตามชนิดและประเภทที่กำหนดให้บรรทุกโดย เรือไทย

(๓) กำหนดมาตรการต่างๆ ที่จำเป็น เพื่อทราบปริมาณของที่กำหนดให้บรรทุก โดย เรือไทยและปริมาณการใช้บริการ เรือไทยของผู้ส่งของในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ไม่อาจบรรทุกของที่กำหนดตามมาตรา ๑๗ โดยเรือไทยได้

ให้ผู้ส่งของยื่นคำขอรับหนังสืออนุญาตให้บรรทุกของดังกล่าวโดย เรืออื่นต่อสำนักงาน ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่สำนักงานกำหนด

การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้บรรทุกของโดย เรืออื่นให้สำนักงานแจ้งให้ผู้ขอทราบภายใน เวลาไม่เกินห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ ถ้าผู้ขอไม่ได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลากำหนดให้ถือว่า ได้รับอนุญาตให้บรรทุกของโดย เรืออื่นได้

มาตรา ๒๐ สำนักงานจะออกหนังสืออนุญาตตามคำขอรับหนังสืออนุญาตตามมาตรา ๑๘ ให้ผู้ส่งของบรรทุกของโดย เรืออื่นได้ เมื่อปรากฏว่า .

- (๑) ในระหว่างระยะเวลาที่กำหนดให้บรรทุกของลง เรือ ไม่มีเรือไทยที่จะรับ บรรทุกของจากท่า เรือที่จะบรรทุกของนั้น หรือมีเรือไทยแต่ไม่มีระวางพอนที่จะบรรทุกของนั้น
- (๒) มีสนธิสัญญาหรือความตกลงที่รัฐบาลไทยทำกับรัฐบาลต่างประเทศโดยเฉพาะ หรือ
- (๓) มีกรณีที่ต้องผ่อนผันให้ เป็นพิเศษ

มาตรา ๒๑ เรือที่ใช้เรือไทยที่ผู้ประกอบการขนส่งทางทะเลซึ่งถือกรรมสิทธิ์เรือไทย เข้ามา เพื่อเสริมจำนวนเรือใน เส้นทางที่มี เรือของตน เดินรับขนของอยู่ เป็นปกติ อาจได้รับสิทธิ และประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ เช่นเดียวกับเรือไทยตลอดเวลาการ เข้า เรือ หากผู้ประกอบการขนส่งทางทะเลแจ้งและแสดงหลักฐานการ เข้า เรือต่อสำนักงาน และได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายให้ใช้เรือ นั้นในธุรกิจการขนส่งทางทะเล ของตนได้ในการนี้ให้รัฐมนตรี หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ผู้ประกอบการขนส่งทาง ทะเลเข้าและใช้เรือ นั้นในการขนส่งทางทะเลไว้ด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแจ้ง รวมทั้งหลักฐานการ เข้า เรือที่ต้องแสดง ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ เมื่อมีกฎกระทรวงกำหนดให้การส่งของโดยทางเรือต้องบรรทุกโดย เรือไทยตามมาตรา ๑๗ แล้ว ถ้าผู้ส่งของผู้ใดไม่ส่งของตามที่กำหนดโดยเรือไทยหรือเรือที่ได้ รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๒๑ หรือส่งของตามชนิดและประเภทที่กำหนดโดยเรือไทยหรือ เรือที่ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๒๑ น้อยกว่าอัตราส่วนที่กำหนดไว้ และมิได้รับ อนุญาตให้ส่งของโดย เรืออื่นตามมาตรา ๒๐ ให้ผู้ส่งของนั้นเสียค่าธรรมเนียมพิเศษ เท่ากับสอง เท่า

ของระวางสำหรับการรับขนของนั้นหรือสอง เท่าของค่าระวางสำหรับการรับขนของส่วนที่ผู้ส่ง
ไปไม่ครบอัตราส่วนที่กำหนดให้ส่งโดยเรือไทย

การคำนวณค่าระวาง เพื่อการ เสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ถือว่าภาระในการ เสียค่าธรรมเนียมพิเศษ เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ผู้ส่งของส่งของโดย เรือ
อื่นหรือตั้งแต่วันที่พนักงาน เจ้าหน้าที่ระบุในคำสั่งให้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษในกรณีและผู้ส่งของ
ส่งของโดย เรือไทยหรือเรือที่ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๒๑ ไม่ครบอัตราส่วนที่กำหนด
และเมื่อถึงกำหนดชำระแล้วมิได้เสีย ให้ถือว่าเป็นค่าธรรมเนียมพิเศษที่ค้างชำระ

การ เสียค่าธรรมเนียมพิเศษให้ชำระต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ และให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ เพื่อให้ได้รับชำระค่าธรรมเนียมพิเศษที่ค้างชำระ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
มีอำนาจสั่ง เป็นหนังสือให้ผู้ซึ่งต้องรับผิดชอบชำระค่าธรรมเนียมพิเศษชำระค่าธรรมเนียมพิเศษ
กล่าว รวมทั้งให้มีอำนาจสั่งยึดและสั่งขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบ
พิเศษโดยไม่ต้องขอให้ศาลออกหมายยึดหรือสั่ง

วิธีการยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง โดยอนุโลม เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าว เมื่อหักค่าธรรมเนียม
กับค่าใช้จ่ายในการยึดและขาย และค่าธรรมเนียมพิเศษแล้ว ถ้ามีเงินเหลือ ให้คืนแก่เจ้าของ
ทรัพย์สิน

มาตรา ๒๔ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบการขนส่งทางทะเล ผู้ใดให้สิทธิหรือประโยชน์
พิเศษแก่ผู้ส่งของหรือได้รับสิทธิหรือประโยชน์พิเศษ ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม อันเป็น
การ เอาเปรียบและก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการขนส่งทางทะเลอื่นซึ่งถือกรรมสิทธิ์
เรือไทยในการประกอบการขนส่งทางทะเล รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งโดยคำแนะนำของคณะ
กรรมการให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ เรียกเก็บเงินป้องกันการเอาเปรียบในการประกอบการขนส่งทางทะเลจาก
ผู้ประกอบการขนส่งทางทะเลซึ่ง เป็นมูลให้มีประกาศให้ เรียกเก็บเงินป้องกันการเอาเปรียบ
ในการประกอบการขนส่งทางทะเลสำหรับของที่ผู้ประกอบการขนส่งทางทะเลนั้นรับขนภายใน

ระยะเวลาที่ระบุในคำสั่งในอัตราที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินจำนวนเงินค่าระวางสำหรับการรับ
ขนของนั้น

(๒) ห้ามเรือของผู้ประกอบการขนส่งทางทะเลซึ่งเอาเปรียบในการประกอบการขนส่ง
ทางทะเลทั้งหมดหรือบางส่วน มิให้บรรทุกหรือขนถ่ายของ ณ ท่าเรือในราชอาณาจักรตามระยะ
เวลาที่กำหนด

การคำนวณค่าระวางเพื่อการเรียกเก็บเงินป้องกันการเอาเปรียบในการประกอบ
การขนส่งทางทะเลตาม (๑) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

การเรียกเก็บเงินป้องกันการเอาเปรียบในการขนส่งทางทะเลตาม (๑) ให้เป็น
อำนาจหน้าที่ของกรมศุลกากร และให้นำกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดย
ให้ถือเสมือนว่าเงินป้องกันการเอาเปรียบในการขนส่งทางทะเลเป็นอากรขาเข้าหรืออากรขาออก
ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร และเพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บเงินป้องกันการเอา
เปรียบในการขนส่งทางทะเล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมีอำนาจกักเรือ
ที่ขนของนั้นไว้จนกว่าผู้ประกอบการขนส่งทางทะเลจะได้ชำระเงินป้องกันการเอาเปรียบในการ
ขนส่งทางทะเลจนครบถ้วนหรือหาหลักประกันมาให้จนเป็นที่พอใจ

คำสั่งตามวรรคหนึ่งและการแก้ไขเพิ่มเติม หรือยกเลิกคำสั่งดังกล่าว ให้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๔ ผู้ประกอบธุรกิจการขนส่งทางทะเลซึ่งเป็นเจ้าของเรือหรือใช้เรือใน
กิจการของตนที่มีขนาดตั้งแต่ห้าร้อยตันกรอสขึ้นไป ผู้ประกอบกิจการท่าเรือและผู้ประกอบกิจการ
อยู่เรือที่ให้บริการ ต่อ ช่อม หรือช่อมบำรุงเรือที่มีขนาดตั้งแต่ห้าร้อยตันกรอสขึ้นไป ต้องจดทะเบียน
เป็นผู้ประกอบการขนส่งทางทะเล ผู้ประกอบกิจการท่าเรือ หรือผู้ประกอบกิจการอยู่เรือตามพระ-
ราชบัญญัตินี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

การขอและการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ สำนักงานอาจขอให้ส่วนราชการของราชการบริหารส่วนกลาง ราชการ
บริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐ
วิสาหกิจ ส่งโครงการหรือแผนงาน ตลอดจนรายละเอียดยทางวิชาการ การเงินและสถิติ ที่

จำเป็นแก่การศึกษาภาวะการพาณิชย์นาวี เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการหรือสำนักงานก็ได้

มาตรา ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการสำรวจและรวบรวมข้อมูลและสถิติเกี่ยวกับการพาณิชย์นาวี ให้ผู้ประกอบธุรกิจการพาณิชย์นาวีแจ้งข้อมูล สถิติ และข้อความอื่นที่จำเป็นต่อสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยข้อมูล สถิติ หรือข้อความใดๆ อันได้มามาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๒๗ ซึ่งตามปกติวิสัยพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามหน้าที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบ การสอบสวน หรือการพิจารณาคดี

มาตรา ๒๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๐ ผู้ใดให้ข้อเท็จจริงหรือส่งเอกสารตามมาตรา ๑๓ อันเป็นเท็จ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๗ หรือแจ้งข้อมูล สถิติ หรือข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่น และปรับอีกไม่เกินวันละสองพันบาทตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทและอีกไม่เกินวันละสองพันบาทตลอดเวลาที่มิปฏิบัติตาม

มาตรา ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดประกอบธุรกิจการขนส่งทางทะเล กิจการทำเรือ หรือกิจการอู่เรือ ดังกล่าวในมาตรา ๒๔ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อาจประกอบธุรกิจนั้นต่อไปได้อีกหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ถ้าประสงค์จะประกอบธุรกิจดังกล่าวต่อไปต่อไป ผู้นั้นต้องจดทะเบียนตามมาตรา ๒๔

มาตรา ๓๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดกิจการอื่น เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

(๔๕ ร.จ. ๑ ตอนที่ ๑๔๓ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๒๑)

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การพาณิชย์นาวีอันได้แก่ การขนส่งทางทะเล การประกันภัยทางทะเล การเดินเรือ กิจการอู่เรือ และกิจการท่าเรือ มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ ซึ่งรัฐจำเป็นต้องควบคุม ทำนุบำรุงและ ส่งเสริมให้เจริญยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถสนองความต้องการของประเทศได้ แต่ปัจจุบันกิจการพาณิชย์นาวีอยู่ในความควบคุมของหน่วยราชการหลายแห่ง สมควรให้มีการประสานงานเพื่อ ควบคุม ทำนุบำรุงและส่งเสริมการพาณิชย์นาวีให้สอดคล้องกันตามนโยบายของประเทศ และให้มีมาตรการต่าง ๆ เพื่อใช้ในการส่งเสริมและคุ้มครองการพาณิชย์นาวีของไทยให้เจริญ ก้าวหน้าสามารถสนองความต้องการของประเทศและสามารถแข่งขันในการขนส่งทางเรือ ระหว่างประเทศได้จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ประวัติผู้เขียน

นายสุชาติ ก่อปั้นไพฑูรย์ เกิดที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาบัณฑิต จากวิทยาลัยการค้า เมื่อปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๖ และได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูงในสาขาการสอบบัญชี จากคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๘

ประวัติการทำงาน ได้เข้าทำงานเป็นผู้ช่วยผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่สำนักงานสุกิจฯ ในปี ๒๕๑๗ ต่อมาได้รับใบอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาต จึงทำหน้าที่เป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในปี ๒๕๒๐ เป็นต้นมา ได้เข้าทำงานเป็นสมทบบัญชีของ บริษัทผลิตภัณฑอาหารกรุงเทพ จำกัด ในปี ๒๕๒๓ ปัจจุบันประกอบอาชีพส่วนตัว